

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՕՐԵՆՔԸ
ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳՄԱՆ
ՄԱՍԻՆ
Գ Լ ՈՒ Խ 1
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ**

Հոդված 1. Օրենքի կիրառման ոլորտը

1. Սույն օրենքով.

1) սահմանվում են արտադրանքի տեխնիկական կանոնակարգերի բովանդակության, մշակման կարգի, հրապարակման ու կիրառման նկատմամբ ընդհանուր պահանջներ, որոնք ուղղված են արտադրանքի ազատ տեղաշարժի, կարգավորման գործընթացների թափանցիկության ապահովմանը,

2) կարգավորվում է տեխնիկական կանոնակարգման, այդ թվում նաև համապատասխանության գնահատման կանոնակարգվող ոլորտներում իրականացվող գործունեության հարաբերությունները և տարածվում է գործարարների վրա՝ անկախ սեփականության ձևից և գործունեության տեսակից, պետական կառավարման և տեղական ինքնակառավարման մարմինների, ինչպես նաև համապատասխան հասարակական կազմակերպությունների վրա,

3) որոշվում են սահմանված պահանջներին արտադրանքի համապատասխանության գնահատման գործընթացին մասնակից կառավարման մարմինների իրավունքներն ու պարտականությունները:

2. Տեխնիկական կանոնակարգումը գտնվում է պետության իրավասության ներքո:

3. Սույն օրենքը չի տարածվում սանիտարական և ֆիտոսանիտարական կանոնների, սանիտարաանասնաբուժական չափանիշների վրա, որոնց իրավական հիմքերը սահմանվում են այլ օրենքներով:

Հոդված 2. Օրենքում օգտագործվող հիմնական հասկացությունները

Սույն օրենքում օգտագործվող հիմնական հասկացություններն են.

տեխնիկական կանոնակարգում՝ գործունեության տեսակների ամբողջություն, որով սահմանվում են արտադրանքի և դրանց հետ կապված գործընթացների նկատմամբ

հիմնական պահանջներ, այդ թվում իրացման պայմաններ, ինչպես նաև շուկայահանման կանոններ և համապատասխանության գնահատման ընթացակարգեր,

տեխնիկական կանոնակարգ` փաստաթուղթ, որն ընդունվել է տեխնիկական կանոնակարգման ոլորտում գործող օրենսդրությանը համապատասխան, որոնցով նախատեսվում են արտադրանքին և դրանց հետ կապված գործընթացներին ներկայացվող` կատարման համար պարտադիր պահանջներ, ներառյալ արտադրանքի արտադրության, ներմուծման, շուկայահանման կամ օգտագործման արգելումը: Այն կարող է ներառել նաև տերմինաբանության, նշանների կիրառման, փաթեթավորման, մակնշման և պիտակավորման պահանջներ,

սահմանված պահանջներ` տեխնիկական կանոնակարգերով, ստանդարտներով և տեխնիկական մասնագրերով սահմանված պահանջներ,

այլ պահանջներ` ցանկացած պահանջներ` բացառությամբ տեխնիկական մասնագրերի, որոնք սահմանվում են արտադրանքի նկատմամբ, մասնավորապես` սպառողների կամ շրջակա միջավայրի պաշտպանությանն ուղղված, ինչպես նաև ազդում են արտադրանքի շուկայում տեղադրելուց հետո դրա հետագա ընթացքի վրա, ինչպիսիք են` օգտագործման, կրկնակի օգտագործման կամ ոչնչացման պայմանները, եթե այդ պայմանները կարող են էապես ազդել արտադրանքի բաղադրության, բնույթի, կամ վաճառքի վրա,

տեխնիկական մասնագրեր (առանձնահատկություն)` փաստաթղթում առկա պայմաններ, որոնք սահմանում են արտադրանքի պահանջվող բնութագրերը (ինչպիսիք են օրինակ` որակի մակարդակը, անվտանգությունը կամ չափերը, ներառյալ արտադրանքի նկատմամբ կիրառվող պահանջները), ինչպես նաև պահանջները տերմինաբանության, փորձարկումների և փորձարկման մեթոդների, փաթեթավորման, մակնշման, պիտակավորման և համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի վերաբերյալ: «Տեխնիկական մասնագրեր» սահմանումը ընգրկում է նաև արտադրանքի արտադրության մեթոդները և գործընթացները,

արտադրանք` ցանկացած արդյունաբերական և գյուղատնտեսական արտադրանք, այդ թվում նաև կենդանական ծագում ունեցող` ներառյալ ձկան արտադրանք: Արտադրանք է համարվում նաև սպառման համար մատակարարվող էլեկտրական և ջերմային էներգիան, բնական և հեղուկ գազը, ջուրը,

արտադրող` ցանկացած ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ, որը նախագծում և/կամ արտադրում է որևէ արտադրանք կամ ունի նախագծված և/կամ արտադրված

արտադրանք՝ այն իր սեփական անվանմամբ կամ իր ապրանքային նշանի անվանմամբ շուկայահանման նպատակով,

ներմուծող՝ ցանկացած ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ, որը գրանցվել է Հայաստանի Հանրապետությունում, իրականացնում է արտադրանքի ներսբերումը Հայաստանի Հանրապետության տարածք՝ հետագայում շուկայահանման նպատակով,

որակ՝ արտադրանքի բնութագրերի ամբողջություն, որը վերաբերում է դրա հատկությանը՝ բավարարելու իր նշանակությանը համապատասխանող՝ արտահայտված կամ ենթադրվող պահանջները,

արտադրանքի շուկայահանում (շուկայում տեղակայում)՝ գործողություն, որն ուղղված է շուկայում արտադրանքի առկայության ապահովմանը, նաև պահպանմանը՝ տարածման, վաճառքի կամ արտադրանքի վճարովի կամ անհատույց փոխանցման նպատակով,

համապատասխանության գնահատում՝ արտադրանքին, գործընթացին, համակարգերին, անձանց կամ մարմիններին ներկայացվող սահմանված պահանջների կատարման ապացույց՝ փորձարկման, սերտիֆիկացման, տեխնիկական հսկողության, համապատասխանության գնահատման մարմինների հավատարմագրման իրականացման միջոցով,

համապատասխանության գնահատման մարմին՝ մարմին, որը համապատասխանության գնահատման ծառայություն է մատուցում,

համապատասխանության հայտարարագիր՝ փաստաթուղթ, որով արտադրողը հավաստում է (փաստում է) արտադրանքի համապատասխանությունը տեխնիկական կանոնակարգի պահանջներին,

համապատասխանության սերտիֆիկատ՝ համապատասխանության գնահատման մարմնի կողմից տրված փաստաթուղթ, որը հավաստում է (փաստում է) արտադրանքի համապատասխանությունը տեխնիկական կանոնակարգի պահանջներին,

համապատասխանության գնահատման մոդուլ՝ համապատասխանության գնահատման ընթացակարգի տարրեր, որոնք որոշակի համակցությամբ օգտագործվում են տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջների համապատասխանության գնահատման համար,

սերտիֆիկացում՝ համապատասխանության գնահատման մարմնի կողմից իրականացվող համապատասխանության հավաստման գործընթաց,

սերտիֆիկացման սխեմա՝ սերտիֆիկացման գործընթացի մասնակիցների գործողությունների ամբողջություն, որոնք դիտարկվում են որպես տեխնիկական կանոնակարգի պահանջներին արտադրանքի համատասխանության ապացույց,

երրորդ կողմ՝ տվյալ արտադրանքի շահագրգիռ կողմերից (արտադրող, վաճառող, արտադրանք սպառող) որպես անկախ ճանաչված կազմակերպություն կամ անձ, որն իրականացնում է համապատասխանության գնահատում,

համապատասխանության գնահատման ընթացակարգ՝ ընթացակարգ, որն օգտագործվում է որոշելու համար համապատասխան տեխնիկական կանոնակարգերում կամ ազգային ստանդարտներում սահմանված պահանջների կատարումը: Համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերն են՝ փորձարկումը, ընտրանքային հսկողությունը, համապատասխանության գնահատումը, սերտիֆիկացումը, ինչպես նաև դրանց համադրումը,

համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմին (այսուհետ՝ նշանակված մարմին)՝ մարմին, որը տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանության գնահատման ծառայություն է մատուցում,

համապատասխանության կանխավարկած՝ հավաստի համարվող ենթադրություն, որ արտադրանքը և/կամ դրա հետ կապված գործընթացները համապատասխանում են կիրառվող տեխնիկական կանոնակարգերով սահմանված պահանջներին, մինչև չի ապացուցվել հակառակը,

կանոնակարգվող ոլորտ՝ տնտեսական գործունեության տեսակների և դրանց համապատասխանող արտադրանքի տեսակների ամբողջություն, որոնց համար հրապարակվում են համապատասխան տեխնիկական կանոնակարգեր շուկայում դրանց տեղադրման և/կամ օգտագործման պայմանների մասին,

կանոնակարգող մարմին՝ պետական կառավարման մարմին, որն իր իրավասությունների սահմաններում պատասխանատու է տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման կամ մշակման կազմակերպման համար,

համակարգող մարմին՝ կանոնակարգող մարմին, որն իր իրավասության սահմաններում համակարգում է տեխնիկական կանոնակարգման բնագավառում իրականացվող քաղաքականությունը,

նշանակում՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության պետական լիազորված մարմնի կողմից տնտեսվարող սուբյեկտին՝ տեխնիկական

կանոնակարգերի պահանջների համապատասխանության գնահատման որոշակի գործունեության կատարման իրավունքի վերապահում,

ռիսկ` որոշակի ժամանակահատվածի ընթացքում բացասական ազդեցության հետևանքների ի հայտ գալու հնարավորություն և հնարավոր ծավալներ,

փոխկապակցված ստանդարտ` ազգային ստանդարտ, որը կանոնակարգվող ոլորտի արտադրանքի համար համապատասխան տեխնիկական կանոնակարգում սահմանված հիմնական պահանջները փոխարկում է տեխնիկական մասնագրերի և տրամադրում է տեխնիկական կանոնակարգում կիրառվող հիմնական պահանջների համապատասխանության կանխավարկածը,

ներդաշնակեցված եվրոպական ստանդարտ` Եվրահանձնաժողովի հանձնարարականով մշակված եվրոպական ստանդարտ, որով կանոնակարգվող ոլորտի արտադրանքի համար նոր մոտեցման եվրոպական դիրեկտիվների հիմնական պահանջները փոխարկվում են տեխնիկական մասնագրերի,

հավասար բարենպաստության ռեժիմ` ռեժիմ, որը գործում է ներմուծված ապրանքների համար, և այն ոչ պակաս բարենպաստ է, քան համեմատելի վիճակում նմանատիպ հայրենական ապրանքի համար գործող ռեժիմը:

Հոդված 3. Տեխնիկական կանոնակարգման նպատակները և սկզբունքները

1. Սույն օրենքը նպատակաուղղված է.

1) մարդու առողջության և անվտանգության պահպանությանը, կենդանիների կյանքի և առողջության պահպանությանը, բույսերի և շրջակա միջավայրի պաշտպանությանը, ազգային անվտանգության ապահովմանը, անբարեխիղճ գործունեության կանխարգելմանը,

2) Հայաստանի Հանրապետությունում արտադրանքին ներկայացվող տեխնիկական պահանջների մոտարկմանը միջազգային օրենսդրությանը,

3) միջազգային առևտրի տեխնիկական խոչընդոտների վերացմանը:

2. Հայաստանի Հանրապետությունում շրջանառության մեջ դրված արտադրանքի, գործընթացների համապատասխանությունը տեխնիկական կանոնակարգերին պարտադիր է:

3. Տեխնիկական կանոնակարգման ոլորտում պետական քաղաքականությունը հիմնվում է հետևյալ սկզբունքների վրա`

1) տեխնիկական կանոնակարգումը չպետք է սահմանափակի առևտուրն ավելի, քան անհրաժեշտ է սույն հոդվածի առաջին մասով սահմանված նպատակին հասնելու համար,

2) տեխնիկական կանոնակարգերը պետք է փոփոխվեն կամ ուժը կորցրած ճանաչվեն, եթե դրանց ընդունումը խթանող պատճառները կամ հանգամանքները այլևս գոյություն չունեն, կամ եթե փոփոխված հանգամանքները թույլ են տալիս ձեռք առնել առևտուրն առավել քիչ սահմանափակող միջոցներ: Հայաստանի Հանրապետության առևտրային գործընկերների տեխնիկական կանոնակարգերը օրենսդրությամբ սահմանված կարգով համարվում են Հայաստանի Հանրապետության տեխնիկական կանոնակարգերին համարժեք, նույնիսկ եթե դրանք տարբերվում են, պայմանով, եթե այնտեղ ներառված դրույթները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության տեխնիկական կանոնակարգերի սահմանած նպատակներին:

Հոդված 4. Տեխնիկական կանոնակարգման և համապատասխանության գնահատման ոլորտում հարաբերությունների իրավական կարգավորումը

Տեխնիկական կանոնակարգման, այդ թվում նաև համապատասխանության գնահատման ոլորտի Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությունը բաղկացած է սույն օրենքից և այլ իրավական ակտերից:

Հոդված 5. Միջազգային կարգավորումը

Եթե Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սահմանված են նորմեր, որոնք նախատեսված չեն սույն օրենքով, ապա գործում են միջազգային պայմանագրերի նորմերը:

Հոդված 6. Տեխնիկական կանոնակարգման, այդ թվում համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի ընդհանուր սկզբունքները

1. Տեխնիկական կանոնակարգերը, այդ թվում համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերը մշակվում են առևտրում ավելորդ խոչընդոտներ չստեղծելու կամ դրանց ստեղծմանը չհանգեցնելու սկզբունքով:

2. Տեխնիկական կանոնակարգերը, այդ թվում համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերը պետք է մշակվեն`

1) միջազգային ստանդարտների հիման վրա` եթե դրանք արդեն ընդունված են կամ գտնվում են ընդունման փուլում, բացառությամբ դեպքերի, երբ դրանք անարդյունավետ

կամ անհամապատասխան են՝ հաշվի առնելով պաշտպանվածության/պաշտպանության ոչ բավարար մակարդակը կամ պետության հիմնական կլիմայական, աշխարհագրական պայմանները, տեխնիկական խնդիրներն ու պայմանները.

2) միջազգային ստանդարտների հիման վրա, իսկ դրանց բացակայության դեպքում՝ տարածաշրջանային և ազգային ստանդարտների հիման վրա:

3. Տեխնիկական կանոնակարգերը պետք է լինեն հստակ, ճշգրիտ ու ունենան կառուցվածքային միասնականություն, իսկ պահանջները հնարավորության սահմաններում պետք է վերաբերեն ոչ թե արտադրանքի կառուցվածքին կամ նկարագրությանը, այլ նրա բնութագրերին:

4. Տեխնիկական կանոնակարգերի և համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի նախագծերի վերաբերյալ ազգային կամ միջազգային բոլոր շահագրգիռ կողմերի մեկնաբանությունները քննարկվում են տեխնիկական կանոնակարգեր կամ համապատասխանության գնահատման ընթացակարգեր մշակող համապատասխան աշխատանքային խմբի կամ այլ մարմնի կողմից:

ԳԼՈՒԽ 2

ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳՈՒՄ

Հոդված 7. Տեխնիկական կանոնակարգերը

1. Հայաստանի Հանրապետությունում տեխնիկական կանոնակարգերն են Հայաստանի Հանրապետության օրենքները, Հայաստանի Հանրապետության կառավարության որոշումները, որոնցով սահմանված են արտադրանքի (գործընթացների) վերաբերյալ տեխնիկական պահանջները և, անհրաժեշտության դեպքում, այդ պահանջներին համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերը, ինչպես նաև տերմինաբանությանը, փաթեթավորմանը, պայմանանշաններին, արտադրանքի մակնշմանը և պիտակավորմանը ներկայացվող պահանջները:

2. Տեխնիկական կանոնակարգերի բովանդակությանը ներկայացվող պահանջներն են.

1) Տեխնիկական կանոնակարգերը չպետք է առևտրի վրա թողնեն առավել սահմանափակող ազդեցություն, քան դա անհրաժեշտ է հետևյալ նպատակների իրականացման համար.

ա. ազգային անվտանգության ապահովում,

բ. մարդու կյանքի, առողջության, ժառանգականության և անվտանգության պաշտպանություն,

գ. նյութական արժեքների պահպանում,

դ. կենդանական և բուսական աշխարհի պաշտպանություն,

ե. շրջակա միջավայրի պաշտպանություն,

զ. բնական և էներգետիկ պաշարների արդյունավետ օգտագործում,

է. արտադրանքի անվտանգության, որակի, բաղադրության, ծագման, նշանակության վերաբերող հարցերում սպառողներին թյուրիմասծության մեջ զցող գործողությունների նախազուշացում:

2) Տեխնիկական կանոնակարգերը պետք է.

ա. ապահովեն, համապատասխան պայմանագրեր կնքված երկրներից ներմուծված արտադրանքի համար ոչ պակաս բարենպաստության ռեժիմ, քան տրամադրվում է նմանատիպ հայրենական արտադրանքի համար,

բ. մշակվեն և կիրառվեն այնպես, որ չստեղծեն տեխնիկական խոչընդոտներ առևտրում այն երկրների հետ, որոնց հետ կնքված են համապատասխան պայմանագրեր,

գ. մշակվեն համապատասխան ձևով հիմնավորված տվյալների հիման վրա:

3) Տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման ժամանակ՝ որպես կանոն, կիրառվում են համապատասխան միջազգային կամ եվրոպական ստանդարտները կամ դրանց նախագծերը, որոնք գտնվում են մշակման վերջնական փուլում, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդ ստանդարտները կամ դրանց համապատասխան բաժինները անհամապատասխան կլինեն սույն հոդվածով նախատեսված նպատակներն իրականացնելու համար:

4) Տեխնիկական կանոնակարգը կարող է նախատեսել հետևյալ տարրերը՝ սակայն չսահմանափակվելով դրանցով.

ա. կանոնակարգվող ոլորտի սահմանում՝ նկարագրվում է արտադրանքը կամ արտադրանքի խումբը, որին վերաբերում է համապատասխան տեխնիկական կանոնակարգը, ռիսկերի տեսակները, որոնք անհրաժեշտ է բացառել, անհրաժեշտության դեպքում նաև՝ արտադրանք կամ արտադրանքի խումբ, որի վրա չեն տարածվում տվյալ տեխնիկական կանոնակարգի պահանջները,

բ. կանոնակարգվող ոլորտի համապատասխանության գնահատման ենթակա արտադրանքի կամ արտադրանքի խմբեր՝ սահմանվում է արտադրանքը, որը ենթակա

է տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանության պարտադիր գնահատմանը,

գ. կանոնակարգվող ոլորտի արտադրանք կամ արտադրանքի խմբեր, որոնք ենթակա չեն համապատասխանության գնահատմանը՝ նշվում է այն արտադրանքը, որը ենթակա չէ տվյալ տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանության պարտադիր գնահատմանը,

դ. արտադրանքին կամ արտադրանքի համապատասխան խմբերին ներկայացվող հիմնական պահանջներ՝ հստակ սահմանումներով պահանջներ, որոնք ներկայացվում են արտադրանքին՝ դրանց նույնականացման և շուկայահանման նպատակով: Հիմնական պահանջները տեխնիկական կանոնակարգերի հիմնական մասերից է: Այն դեպքում, երբ արտադրանքը արտադրվել է ստանդարտացման նորմատիվ փատաթղթերի հիման վրա, այն ենթակա է սերտիֆիկացման,

ե. համապատասխանության գնահատման ընթացակարգեր՝ կանոնակարգվող ոլորտի արտադրանքի համար՝ նախատեսված լինելու դեպքում, նշվում են մեկ կամ մի քանի համապատասխանության գնահատման համահավասար ընթացակարգեր,

զ. համապատասխանության ազգային նշանի կիրառման կանոններ, որոնք սահմանվում են գործող օրենքների և այլ նորմատիվ իրավական ակտերի դրույթների համաձայն,

է. չափումների միասնականության ապահովմանը ներկայացվող պահանջներ՝ անհրաժեշտության դեպքում՝ նշվում են կիրառվող էտալոնները, չափման միջոցները, նյութերը, չափումներ իրականացնելու ձևերը՝ չափումների սխալանքի հետ միասին և այլն,

ը. կանոնակարգվող ոլորտում գործունեություն իրականացնելու համար օրենսդրությամբ սահմանված կարգով նշանակված համապատասխանության գնահատման մարմիններին ներկայացվող պահանջներ, այդ թվում՝ հատուկ պահանջներ, որոնք սահմանված են կանոնակարգող մարմնի կողմից,

թ. սերտիֆիկացվող արտադրանքի պարբերական գնահատման հաճախականությունը կամ հաճախականության որոշման չափանախշներ, համապատասխանության սերտիֆիկատների և հայտարարագրերի գործողության ժամկետի կասեցման, կամ դրանց ուժը կորցրած ճանաչելու մասին չափանախշներ,

ժ. շուկայի վերահսկողության մարմինների կողմից իրականացվող միջոցառումներ՝ սահմանված պահանջներին արտադրանքի մեկ կամ մի քանի տեսակի անհամապատասխանության հայտնաբերման դեպքում:

3. Կանոնակարգվող ոլորտների ցանկը հաստատում է և, անհրաժեշտության դեպքում, փոփոխում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

4. Համապատասխանության հայտարարագրում նախատեսող տեխնիկական կանոնակարգը պետք է ներառի համապատասխանության հայտարարագրման ընթացակարգ, ձև, բովանդակություն և համապատասխանության հայտարարագրի պահման ժամկետ:

5. Ազգային ստանդարտների ցանկը, որոնք կամավոր կիրառման դեպքում հանդիսանում են արտադրանքի տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջների համապատասխանության ապացույց՝ հրատարակում է ստանդարտացման ազգային մարմինը:

Հոդված 8. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության լիազորությունները տեխնիկական կանոնակարգման ոլորտում

Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը՝

1) համակարգում է և ուղղորդում է տեխնիկական կանոնակարգման ոլորտի համակարգող պետական կանոնակարգող (այսուհետ՝ համակարգող մարմին) և այլ պետական կանոնակարգող մարմիններին (այսուհետ՝ կանոնակարգող մարմին),

2) հաստատում է.

ա. տեխնիկական կանոնակարգերը, եթե դրանք չեն նախատեսվում օրենքով ընդունմանը,

բ. տեխնիկական կանոնակարգերի ամենամյա ծրագիրը:

3) կնքում է Հայաստանի Հանրապետության համապատասխանության գնահատման արդյունքների փոխձանաչման և օտարերկրյա ու ազգային տեխնիկական կանոնակարգերի համարժեքության միջազգային պայմանագրերը,

4) իրականացնում է օրենքով սահմանված այլ լիազորություններ:

Հոդված 9. Համակարգող մարմնի լիազորությունները

Համակարգող մարմինը՝

1) ապահովում է տեխնիկական կանոնակարգման ոլորտում պետական քաղաքականության իրականացումը,

2) համակարգում է տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման աշխատանքները,

3) իր իրավասության շրջանակներում, սույն օրենքով սահմանված կարգով մշակում և/կամ կազմակերպում է տեխնիկական կանոնակարգերի մշակումը,

4) նախապատրաստում է և համապատասխան այլ կանոնակարգող մարմինների հետ համատեղ մշակում է տեխնիկական կանոնակարգերի ամենամյա ծրագիրը,

5) վարում է գործող տեխնիկական կանոնակարգերի գրանցամատյանը,

6) սույն օրենքի 18-րդ հոդվածով սահմանված կարգով Հայաստանի Հանրապետության կառավարություն է ներկայացնում անհապաղ տեխնիկական կանոնակարգերի նախագծերը,

7) նշանակում է համապատասխանության գնահատման մարմիններին և իրականացնում է նրանց համապատասխանության հսկողություն (մոնիթորինգ) և անհրաժեշտության դեպքում, որոշում է ընդունում նշանակումը չեղյալ համարելու վերաբերյալ,

8) վարում է համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինների գրանցամատյանը և հաստատում գրանցամատյանի վարման կարգը,

9) իրականացնում է համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինների վերաբերյալ ծանուցում,

10) հաստատում է համապատասխանության գնահատման նշանակման համար սահմանված համապատասխան փաստաթղթերի ձևերը, համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինների բողոքարկման հանձնաժողովների կանոնադրությունը և բողոքների քննարկման կարգը,

11) հաստատում է համապատասխանության հայտարարագրի և համապատասխանության սերտիֆիկատի ձևերը,

12) իրականացնում է այս ոլորտում օրենքով սահմանված այլ լիազորություններ:

Հոդված 10. Կանոնակարգող մարմինների լիազորությունները

Կանոնակարգող մարմինները՝

1) իրենց իրավասության շրջանակներում, սույն օրենքով սահմանված կարգով մշակում են և/կամ կազմակերպում են տեխնիկական կանոնակարգերի մշակումը,

2) ձևավորում են փորձագետների աշխատանքային խմբեր (այսուհետ՝ աշխատանքային խմբեր) տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման համար,

3) տեխնիկական կանոնակարգերի մշակմամբ կամ վերանայմամբ զբաղվող աշխատանքային խմբերում ընդգրկելու համար ընտրում են իրենց ներկայացուցիչներին,

4) առաջարկներ են ներկայացնում համապատասխանության գնահատման մարմինների նշանակման համար:

Հոդված 11. Որակի եվ տեխնիկական կանոնակարգման ազգային խորհուրդ

1. Որակի և տեխնիկական կանոնակարգման ազգային խորհուրդը (այսուհետ՝ խորհուրդ) Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից ստեղծված կոլեգիալ խորհրդատվական և խորհրդակցական մարմին է:

2. Խորհուրդը ձևավորվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության ներկայացուցիչներից, համակարգող և կանոնակարգող մարմինների ներկայացուցիչներից, ստանդարտացման, չափումների միասնականության ապահովման և հավատարմագրման ազգային մարմինների ներկայացուցիչներից, ինչպես նաև արտադրողների, գործարարների, սպառողների շահերը ներկայացնող կազմակերպությունների ներկայացուցիչներից: Խորհրդի գործունեությունը հիմնվում է բաց և հրապարակային սկզբունքների հիման վրա:

3. Խորհրդի անհատական կազմը, կանոնադրությունը և գործունեության կարգը հաստատում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

4. Խորհրդի հիմնական գործառույթներն են՝

1) որակի ենթակառուցվածքի հարցերի վերաբերյալ խորհրդատվության տրամադրումը Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանը,

2) որակի ենթակառուցվածքի արդյունավետ գործունեությունն ապահովող միջոցառումների ներկայացումը Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանը,

3) երկրում որակի ենթակառուցվածքի քաղաքականության լիարժեք որդեգրման և Հայաստանի միջազգային ինտեգրման խրախուսումը, երկխոսության, ինչպես նաև հետադարձ կապի ապահովումը պետության և շահագրգիռ կողմերի միջև,

4) որակի ենթակառուցվածքի արդիականացման գործընթացի և դրա բարեփոխման իրականացման միաժամանակյա ընթացքի ապահովումը,

5) որակի ենթակառուցվածքի բարեփոխման գործողությունների ծրագրերի և հաշվետվությունների քննարկումը և հաստատումը,

6) տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման ամենամյա ծրագրի նախագծի վերաբերյալ համապատասխան առաջարկությունների ներկայացումը Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանը,

7) տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման, ընդունման կամ մերժման վերաբերյալ առաջարկությունների ներկայացումը Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանը,

8) սպառողների սոցիալ տնտեսական պահաջների ու կարիքների հիման վրա տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման գերակայությունների սահմանումը:

5. Խորհուրդը իրավունք ունի պետական կառավարման մարմիններից՝ Խորհրդի իրավասության ներքո գտնվող խնդիրների վերաբերյալ ստանալ տեղեկատվություն և նյութեր:

6. Խորհուրդը նիստեր է գումարում, ըստ անհրաժեշտության, բայց ոչ պակաս, քան յուրաքանչյուր կիսամյակը մեկ անգամ:

7. Համակարգող մարմինը հանդիսանում է խորհրդի քարտուղարությունը:

Հոդված 12. Տեխնիկական կանոնակարգերի մշակմամբ զբաղվող աշխատանքային խմբերը

1. Համակարգող և կանոնակարգող մարմինները, որոնց լիազորությունների ներքո օրենսդրությամբ սահմանված է տեխնիկական կանոնակարգերի մշակումը և/կամ դրանց մշակման կազմակերպումը, ստեղծում են աշխատանքային խմբեր:

2. Այն անձինք, որոնք ցանկություն են հայտնել մասնակցելու աշխատանքային խմբերի աշխատանքներին, հրավիրվում են աշխատելու որպես փորձագետ՝ պայմանագրային հիմունքներով:

3. Կանոնակարգող համապատասխան մարմինները իրենց կամ իրենց ենթակա կազմակերպությունների աշխատակազմի անդամներից մեկին նշանակում են աշխատանքային խմբի քարտուղար:

Հոդված 13. Տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման ամենամյա ծրագրի նախապատրաստում

1. Շահագրգիռ կողմերը տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման, տեխնիկական կանոնակարգերում փոփոխություններ կատարելու կամ տեխնիկական կանոնակարգերի ուժը կորցնելու վերաբերյալ առաջարկություններ են ներկայացնում համակարգող մարմնին:

2. Բոլոր ընդունված առաջարկությունները ներառվում են տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման ամենամյա ծրագրի նախագծում:

3. Աշխատանքային ամենամյա ծրագրի նախագիծը հաստատում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը՝ հաշվի առնելով Խորհրդի առաջարկությունները:

Հոդված 14. Տեխնիկական կանոնակարգերում ազգային ստանդարտներին հղում կատարելը

1. Կանոնակարգող մարմինները տեխնիկական կանոնակարգերի մշակման համար որպես հիմք օգտագործում են միջազգային, տարածաշրջանային և ազգային ստանդարտները և կարող են.

1) տեխնիկական կանոնակարգերում ամբողջովին կամ մասամբ ներառել միջազգային, տարածաշրջանային և ազգային տանդարտների տեքստերը,

2) տեխնիկական կանոնակարգերի տեքստում տալ ուղղակի հղումներ ազգային ստանդարտներին, ցույց տալու համար, որ տեխնիկական կանոնակարգերի որոշակի պահանջների համապատասխանության հասնելու միակ ճանապարհը համարվում է նշված ստանդարտներին հետևելը,

3) տալ տեխնիկական կանոնակարգերի տեքստում ազգային ստանդարտների անուղղակի հղումներ՝ ցույց տալու համար, որ տեխնիկական կանոնակարգերի որոշակի պահանջներին համապատասխանությունը հասնելու ճանապարհներից մեկը փոխկապակցված ստանդարտներին հետևելն է:

2. Փոխկապակցված կամավոր կիրառման ստանդարտների պահանջներին համապատասխանությունը նշանակում է տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանություն:

3. Տեխնիկական կանոնակարգերը ներառում են, անհրաժեշտության դեպքում, հղումներ ազգային ինչպես նաև ազգային մակարդակում կիրառվող միջազգային եվրոպական և միջպետական ստանդարտներին, որոնք ապահովում են տեխնիկական կանոնակարգերում սահմանված՝ հիմնական պահանջների համապատասխանության կանխավարկածը:

Հոդված 15. Տեխնիկական կանոնակարգերի վերաբերյալ տեղեկատվության տրամադրման մասին

Տեխնիկական կանոնակարգի նախագծի մշակման աշխատանքներից հետո համապատասխան կանոնակարգող մարմինն իր պաշտոնական հրատարակության (ինտերնետ կայք) կամ զանգվածային տեղեկատվության միջոցներում հրատարակում է տեղեկատվություն՝ հնարավորություն տալով բոլոր շահագրգիռ կողմերին կարծիք ներկայացնելու նախագծի վերաբերյալ, նշելով կարծիքի ներկայացման վերջնաժամկետն ու հասցեն:

Հոդված 16. Տեխնիկական կանոնակարգի նախագծի ընդունումը կամ ընդունման մերժումը

1. Աշխատանքային խումբը տեխնիկական կանոնակարգի նախագծի վերջնական տարբերակը պետք է ներկայացնի համապատասխան կանոնակարգող մարմնին, որն իր հերթին պետք է համաձայնեցնի այն շահագրգիռ այլ մարմինների հետ:

2. Կանոնակարգող մարմինը տեխնիկական կանոնակարգի համաձայնեցված նախագիծը ներկայացնում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարություն՝ համապատասխան որոշում կայացնելու համար:

3. Կանոնակարգող մարմինների միջև էական տարաձայնությունների առկայության դեպքում տեխնիկական կանոնակարգի նախագիծը բոլոր դեպքերում ներկայացվում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարություն, որն էլ, անհրաժեշտության դեպքում հաշվի առնելով Խորհրդի առաջարկությունները, ընդունում է որոշում տվյալ տեխնիկական կանոնակարգի ընդունման կամ մերժման մասին:

Հոդված 17. Տեխնիկական կանոնակարգերի ուժի մեջ մտնելը

Տեխնիկական կանոնակարգն ուժի մեջ է մտնում «Պաշտոնական տեղեկագրում» հրատարակվելուց առնվազն 6 ամիս հետո:

Հոդված 18. Տեխնիկական կանոնակարգի ընդունման անհապաղ անհրաժեշտություն

1. Պաշտպանության, առողջապահության, ազգային անվտանգության, մարդու կյանքի ու առողջության անվտանգության, շրջակա միջավայրի և բնական ռեսուրսների պահպանության բնագավառներում հանգամանքների բերումով տեխնիկական կանոնակարգի անհապաղ մշակման կամ ընդունման պահանջի դեպքում ոլորտը համապատասխան կանոնակարգող մարմինը մշակում է տեխնիկական կանոնակարգի նախագիծ (այսուհետ՝ անհապաղ տեխնիկական կանոնակարգի նախագիծ), որը քննարկվում է տեխնիկական կանոնակարգման ոլորտի համակարգող պետական կանոնակարգող մարմնի կողմից՝ սույն օրենքի դրույթներին համապատասխանելու մասով:

2. Համակարգող մարմինը Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգող ապահովում է անհապաղ տեխնիկական կանոնակարգի նախագծի վերաբերյալ տեղեկատվության փոխանակումը:

3. Համակարգող մարմնի կողմից տեխնիկական կանոնակարգի անհապաղ մշակման անհրաժեշտությունը հաստատելու դեպքում, համակարգող մարմինը պատրաստում է համապատասխան եզրակացություն և անհապաղ տեխնիկական կանոնակարգի նախագիծը շտապ ներկայացնում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարություն:

4. Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից ընդունված անհապաղ տեխնիկական կանոնակարգը հրապարակվում է «Պաշտոնական տեղեկագրում» և ուժի մեջ է մտնում Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

Հոդված 19. Ընդունված տեխնիկական կանոնակարգերի վերանայումը

1. Գործող տեխնիկական կանոնակարգերը համապատասխան աշխատանքային խմբի կողմից վերանայվում են դրանց՝ «Պաշտոնական տեղեկագրում» հրապարակման օրվանից հետո 5 տարվա ընթացքում:

2. Կանոնակարգող մարմինները հանրային տեղեկատվության միջոցներով հրապարակում են գործող տեխնիկական կանոնակարգերում փոփոխություններ կատարելու կամ դրանց գործողությունը դադարեցնելու վերաբերյալ առաջարկությունները՝ նշելով դրանց մասին առաջարկությունների տրամադրման ժամկետներն ու վայրը: Առաջարկությունների տրամադրման ժամկետը չպետք է գերազանցի 30 օրը:

3. Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված ժամկետը լրանալուց հետո աշխատանքային խումբը քննարկում է առաջարկությունները և տալիս է եզրակացություն տեխնիկական կանոնակարգի փոփոխության կամ դրա ուժը կորցրած ճանաչելու անհրաժեշտության վերաբերյալ:

4. Գործող տեխնիկական կանոնակարգում փոփոխություններ կատարելու վերաբերյալ եզրակացություն ընդունելու դեպքում համապատասխան կանոնակարգող մարմինները գումարում են համապատասխան աշխատանքային խմբի նիստ:

5. Այն տեխնիկական կանոնակարգերը, որոնք վերանայվել են, սակայն նրանցում փոփոխություններ չեն կատարվել կամ դրանց ուժը կորցրած չեն ճանաչվել, նշագրվում են համակարգող մարմնի տեխնիկական կանոնակարգերի գրանցամատյանում համապատասխան նշումով:

6. «Պաշտոնական տեղեկագրում» հրապարակման պահից 5 տարվա ընթացքում չվերանայված տեխնիկական կանոնակարգի գործողության 5 տարին լրանալուց հետո, համակարգող մարմինը նախապատրաստում է դրա ուժը կորցրած ճանաչելու մասին համապատասխան իրավական ակտի նախագիծ և այն ներկայացնում Հայաստանի Հանրապետության կառավարություն:

ԳԼՈՒԽ 3

ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳԵՐԻ ՊԱՀԱՆՋՆԵՐԻՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՏՄԱՆ ԸՆԹԱՑԱԿԱՐԳԵՐ

Հոդված 20. Տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանության գնահատման մարմնի նշանակում

1. Տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանության գնահատումն իրականացնում են համապատասխանության գնահատման համար նշանակված մարմինները:

2. Համապատասխանության գնահատման մարմնին նշանակում է համակարգող մարմինը, Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված կարգին համապատասխան:

3. Նշանակման համար նախատեսված թեկնածուները փաստաթղթերի միջոցով հավաստում են իրենց իրազեկության անհրաժեշտ մակարդակը, իրենց կողմից

իրականացված համապատասխանության գնահատման արդյունքների հավաստիությունը, ինչպես նաև հետևյալ չափանիշների ապահովումը.

1) իրենց կողմից գնահատվող արտադրանքի և/կամ գործընթացի նկատմամբ առևտրային կամ այլ հետաքրքրվածության բացակայություն: Նշանակված մարմինը, նրա ղեկավարը և անձնակազմը, որոնք իրավասու են իրականացնել համապատասխանության գնահատում, չպետք է լինեն համապատասխան արտադրանք և/կամ գործընթաց իրականացնողներ, մշակողներ, արտադրողներ, մատակարարներ, շահագործողներ, կամ որպես վերջիններից լիազորված ներկայացուցիչներ,

2) համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի իրականացման համար անհրաժեշտ որակավորում ունեցող անձնակազմի ու միջոցների, և փորձարկումներ անցկացնելու համար անհրաժեշտ սարքավորումների, ինչպես նաև համապատասխան չափումներ կատարելու վկայականի առկայություն,

3) համապատասխանության գնահատման ընթացակարգեր իրականացնող անձնակազմի անկախության երաշխիքի առկայություն.

4) անձնակազմի վարձատրության անկախությունը՝ իրենց կողմից իրականացված համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի արդյունքներից և ծավալից:

4. Նշանակման համար նախատեսված թեկնածուի հավատարմագրման ազգային մարմնի կողմից հավատարմագրված լինելը համակարգող մարմնի կողմից խրախուսվում է, քանի որ այն համապատասխանության գնահատման մարմինների որակավորման ստուգման կարևոր միջոց է:

5. Համակարգող մարմինը, տվյալ ոլորտի կանոնակարգող մարմինների առաջարկությամբ՝ գործունեության որոշակի ոլորտներում տեխնիկական կանոնակարգման գործառույթներ ունեցող կանոնակարգող մարմնից, համապատասխանության գնահատման համար մարմին նշանակելու մասին առաջարկությունը ստանալուց 30 աշխատանքային օրվա ընթացքում պետք է՝

1) անցկացնի թեկնածուի կողմից ներկայացված փաստաթղթերի փորձաքննություն,

2) անհրաժեշտության դեպքում, համակարգող մարմինը առաջարկություններ կայացրած կանոնակարգող մարմնի ներկայացուցչի հետ իրականացնի սահմանված պահանջների համապատասխանության ուսումնասիրություն,

3) արձակի հրաման թեկնածուի նշանակման մասին, որի պատճենները պետք է տրամադրի առաջարկություն ներկայացնող կանոնակարգող մարմնին և նշանակված համապատասխանության գնահատման մարմնին,

4) նշանակումը մերժելու դեպքում՝ թեկնածուին տրամադրի մերժման մասին համապատասխան եզրակացության, և այդ մասին տեղեկացնի առաջարկություն ներկայացնող կանոնակարգող մարմնին:

6. Վիճահարույց հարցերի ծագման դեպքում՝ համապատասխանության գնահատման մարմնին իրավունք ունի դիմել որակի և տեխնիկական կանոնակարգման ազգային խորհուրդ:

7. Վերոնշյալ դիմումի ընդունման օրից 60 օրվա ընթացքում՝ որակի և տեխնիկական կանոնակարգման ազգային խորհուրդը համապատասխան վիճահարույց հարցի վերաբերյալ եզրակացություն է ներկայացնում համակարգող մարմնին:

8. Նշանակված մարմինները գրանցվում են համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինների գրանցամատյանում, որը վարում է համակարգող մարմինը:

9. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինների գրանցամատյանը պետք է մատչելի լինի հասարակության համար էլեկտրոնային և (կամ) այլ տարբերակով, և հրատարակվի համակարգող մարմնի պաշտոնական կայքում:

10. Համակարգող մարմինը՝ ներգրավելով համապատասխան կանոնակարգող մարմինների ներկայացուցիչներին իրականացնում է սույն օրենքի պահանջներին՝ նշանակված մարմինների համապատասխանության հսկողություն (մոնիթորինգ) և դրա արդյունքում, որոշում է ընդունում նշանակումը չեղյալ համարելու վերաբերյալ, եթե հայտնաբերվել է, որ համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինները չեն հետևում սահմանված չափանիշներին, կամ եթե չեն իրականացնում իրենց պարտականությունները՝ համաձայն սույն օրենքի:

11. Նշանակման համար նախատեսված փաստաթղթերի ձևերը սահմանում և հաստատում է համակարգող մարմինը:

Հոդված 21. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինների պարտականությունները

1. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինները իրականացնում են միայն այն ընթացակարգերը, որոնց համար նշանակվել են:

2. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմնի անձնակազմը պետք է պահի առևտրային գաղտնիքը, եթե օրենքով այլ բան սահմանված չէ:

3. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինը իր գործունեության մասին, կանոնավոր կերպով, հաշվետվություն է ներկայացնում համակարգող մարմնին՝ վերջինիս կողմից սահմանված ձևին համապատասխան:

4. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինը պետք է.

1) ապահովի արտադրողների համար համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի և համապատասխանության ազգային նշանի ստացման հավասար իրավունք,

2) հայտարարի կամ տեղեկացնի հետաքրքրված կողմին՝ յուրաքանչյուր համապատասխանության գնահատման ընթացակարգի իրականացման ժամանակահատվածի մասին,

3) օպերատիվ կերպով ուսումնասիրի հետաքրքրված կողմի հարցումը, ինչպես նաև փաստաթղթերի ամբողջականությունը և լիարժեք ու մատչելի կերպով հայտատուին տեղեկացնի բոլոր հայտնաբերված թերությունների մասին,

4) 2-օրյա ժամկետում հայտնի համապատասխանության գնահատման արդյունքների մասին հայտատուին, անհրաժեշտության դեպքում՝ ուղղիչ գործողություններ ձեռնարկելու նպատակով,

5) հնարավորության սահմաններում, հայտատուի խնդրանքով իրականացնի համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերը՝ անգամ եթե հայտն ունի թերություններ, և տեղեկացնի թե որ փուլում է գտնվում համապատասխանության

գնահատման ընթացակարգի իրականացումը՝ բացատրելով յուրաքանչյուր ուշացման պատճառը,

6) համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի իրականացման նպատակով ապահովի արտադրվող կամ մատակարարվող արտադրանքի մասին տեղեկության գաղտնիությունը, այդ թվում և այլ երկրներից,

7) սահմանի համապատասխանության գնահատման ընթացակարգի իրականացման համար վճարը,

8) ապահովի միանման արտադրանքի համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերի իրականացման համար գանձվող ցանկացած վճարների միևնույն մակարդակը, հայրենական և օտարերկրյա արտադրողների (մատակարարների) համար, հաշվի առնելով տեղափոխման, կապի և այլ ծախսեր՝ պայմանավորված հայտատուի արտադրական տարածքի և համապատասխանության գնահատման մարմնի գտնվելու վայրով:

5. Այն դեպքում եթե, իր բնութագրերին՝ արտադրանքի համապատասխանությունը հաստատելուց հետո փոփոխություններ են արվում, փոփոխված արտադրանքի համար համապատասխանության գնահատման ընթացակարգը պետք է սահմանապակվի, ստանալով բավականաչափ վստահություն, որ տվյալ արտադրանքը, ինչպես նախկինում, բավարարում է որոշակի տեխնիկական կանոնակարգերին:

6. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինները պետք է սահմանեն համապատասխանության գնահատման ընթացակարգի իրականացման վերաբերյալ բողոքների քննարկման ընթացակարգ:

7. Բողոքների քննարկման ընթացակարգերը պետք է նախատեսեն ուղղիչ գործողություններ, որոնք կիրառվում են բողոքի հիմնավորվածությունը ապացուցելու դեպքում:

8. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինը պատասխանատվություն է կրում համապատասխանության գնահատման արդյունքների համար՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

Հոդված 22. Հայաստանի Հանրապետության սահմաններից դուրս իրականացված համապատասխանության գնահատման արդյունքների ճանաչում

1. Համապատասխանության գնահատման արդյունքները հավաստող փաստաթղթերը, որոնք տրվում են սույն օրենքի 20-րդ հոդվածում նշված պահանջների համաձայն նշանակված համապատասխանության գնահատման մարմնի կողմից և Հայաստանի Հանրապետության սահմաններից դուրս իրականացված համապատասխանության գնահատման ընթացակարգերով, եթե դրանք ապահովում են անհրաժեշտ տեխնիկական կանոնակարգերին կամ ստանդարտներին՝ համապատասխանության միևնույն մակարդակը, ինչը նախատեսված է համապատասխանության գնահատման ազգային ընթացակարգերով և չեն պահանջում ճանաչման հավելյալ ընթացակարգ, ընդունվում և ճանաչվում են Հայաստանի Հանրապետության կողմից:

2. Օտար երկրում իրականացված համապատասխանության գնահատման համարժեքությունը հավաստվում է, իսկ օտարերկրյա համապատասխանության սերտիֆիկատները ընդունվում են ներքոնշյալ չափանիշներից մեկը կամ մի քանիսը բավարարելու դեպքում՝

1) առկա է Հայաստանի Հանրապետության և օտարերկրյա պետությունների միջև կնքված համապատասխանության գնահատման աշխատանքների արդյունքների փոխճանաչման մասին համաձայնագիր,

2) սերտիֆիկատ կամ այլ համապատասխանության փաստաթղթեր տվող՝ համապատասխանության գնահատման օտարերկրյա մարմինը բավարարում է սույն օրենքի 20 և 21-րդ հոդվածների պահանջները:

3. Առանց փոխճանաչման համապատասխան միջազգային պայմանագրերի կնքման օտարերկրյա համապատասխանության գնահատման արդյունքները ճանաչվում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված կարգով:

Հոդված 23. Համապատասխանության գնահատման ընթացակարգի բողոքարկում

1. Համապատասխանության գնահատման ընթացակարգի համար հայտ ներկայացրած անձը կարող է համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմնի գործողությունները և որոշումները բողոքարկել՝ բողոք ներկայացնելով

համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմնի համապատասխանության գնահատման բողոքարկման հանձնաժողով:

2. Համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմնի բողոքարկման հանձնաժողովի որոշման հետ կողմերից մեկի համաձայնության չգալու դեպքում, այն կարող է բողոքարկվել համակարգող մարմնի բողոքարկման հանձնաժողով, կամ դատական կարգով:

3. Բողոք ներկայացնելու ծախսերը իրականացնում է դիմող կողմը:

4. Եթե կրկնակի համապատասխանության գնահատման արդյունքները տարբերվում են նախորդից, ապա հայտատուի բոլոր ծախսերը փոխհատուցվում են համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմնի կողմից:

5. Բողոքարկման հանձնաժողովների կանոնադրությունը և բողոքների քննարկման կարգը հաստատում է համակարգող մարմինը:

Հոդված 24. Համապատասխանության հայտարարագիր և համապատասխանության սերտիֆիկատ

1. Արտադրողը հայտարարագիր է լրացնում շրջանառության մեջ մտած ողջ արտադրանքի համապատասխանության մասին, որոնք հանդիսանում են տեխնիկական կանոնակարգերի օբյեկտներ, եթե տեխնիկական կանոնակարգը այլ բան չի նախատեսել :

2. Եթե տեխնիկական կանոնակարգը առավել տեղեկատվություն չի նախատեսել, համապատասխանության հայտարարագիրը պետք է ընդգրկի հետևյալ տեղեկատվությունը`

1) արտադրանքի տվյալներ (անվանում, մոդելի տեսակ կամ համար, ցանկացած հավելյալ տեղեկություն, օրինակ` խմբաքանակ կամ սերիական համար, բաղադրիչ մասերի անվանումներ),

2) տեխնիկական կանոնակարգերի համապատասխանության վերաբերյալ հայտարարություն, որին պետք է համապատասխանի արտադրանքը` ներառյալ հղումներ փոխկապակցված ազգային ստանդարտներին,

3) լրացուցիչ տեղեկատվություն (արտադրանքի տեսակը կամ դասը)՝ համաձայն տեխնիկական կանոնակարգի,

4) հայտարարագրի ձևակերպման ամսաթիվը, արտադրողի կամ լիազորված ներկայացուցչի անվանումը, հասցեն, կարգավիճակը և ստորագրությունը,

5) համապատասխանության գնահատման ընթացակարգ իրականացրած համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմնի անվանումը, հասցեն և նշանակված մարմինների գրանցամատյանում նույնականացման կոդը:

3. Արտադրողը, համապատասխանության գնահատման համար պարտավոր է համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմնում ստանալ համապատասխանության սերտիֆիկատ և/կամ փորձարկման արձանագրություն, սույն օրենքի պահանջների համաձայն, եթե տեխնիկական կանոնակարգով նախատեսված է նման ընթացակարգ:

4. Համապատասխանության հայտարարագրի՝ սերտիֆիկատի և/կամ փորձարկման արձանագրության ձևը սահմանում է համակարգող մարմինը:

5. Տեխնիկական կանոնակարգերով սահմանված պահանջներով ձևակերպված համապատասխանության հայտարարագիրը ենթակա է գրանցման համակարգող մարմնի կողմից՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կողմից սահմանված կարգով:

Հոդված 25. Համապատասխանության ազգային նշան

1. Տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանությունը հավաստող համապատասխանության ազգային նշանի նմուշը (նկարագիրը) և կիրառման կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

2. Տեխնիկական կանոնակարգում սահմանված համապատասխանության ազգային նշանը կիրառվում է տվյալ տեխնիկական կանոնակարգի պահանջներին համապատասխանող և օբյեկտ հանդիսացող ողջ արտադրանքի համար:

3. Տեխնիկական կանոնակարգերի օբյեկտ հանդիսացող արտադրանքի դեպքում՝ համապատասխանության գնահատման նշանակված մարմինը համապատասխանության ազգային նշանը կիրառելիս կցում է իր մարմնի նույնականացման կոդը:

4. Տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին համապատասխանելու դեպքում, համապատասխանության ազգային նշանը դրվում է արտադրանքի փաթեթի կամ պիտակի վրա, իսկ գործընթացների համար՝ օգտագործվում է գովազդային նյութերում:

5. Տեխնիկական կանոնակարգերով նախատեսված՝ համապատասխանության գնահատման չենթարկված արտադրանքի և գործընթացների համար արգելվում է համապատասխանության ազգային նշանի կիրառումը:

Հոդված 26. Տնտեսական գործունեության սուբյեկտների պարտավորությունները

1. Տնտեսական գործունեության սուբյեկտները պետք է շուկայահանեն հայրենական կամ օտարերկրյա ծագման այնպիսի արտադրանք, որոնք անվտանգ են մարդու կյանքի և առողջության, կենդանիների, բույսերի համար, ապահովում են ազգային անվտանգության, շրջակա միջավայրի և բնական ռեսուրսների պաշտպանություն, կանխում են ոչ առողջ մրցակցությունը:

2. Տնտեսական գործունեության սուբյեկտները պետք է ապահովեն համապատասխան տեխնիկական կանոնակարգերի բոլոր պահանջների կատարումը՝ տեխնիկական կանոնակարգերի օբյեկտներ հանդիսացող արտադրանքը շուկայահանումից առաջ:

3. Տեխնիկական կանոնակարգերի օբյեկտներ հանդիսացող արտադրանքի շուկայահանումն ուղեկցվում է համապատասխանության հայտարարագրով և (կամ) համապատասխանության սերտիֆիկատով, և (կամ) փորձարկման արձանագրությամբ, ինչպես նաև արտադրանքի մակնշմամբ՝ համապատասխանության ազգային նշանով, եթե դա նախատեսված է համապատասխան տեխնիկական կանոնակարգով:

4. Արտադրողը կամ Հայաստանի Հանրապետությունում նրա լիազոր ներկայացուցիչը, կամ դրանց բացակայության դեպքում՝ արտադրանք շուկայահանող տնտեսական գործունեության սուբյեկտը պետք է՝

1) ապահովի սպառողներին արտադրանքի հետ կապված ռիսկերի գնահատման համար համապատասխան տեղեկությամբ, եթե նման ռիսկերը ակընհայտ չեն առանց նախազգուշացման, և միջոցներ ձեռնարկի նման ռիսկերը կանխելու համար,

2) արտադրանքը հանի շրջանառությունից, եթե այն չի բավարարում համապատասխան տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջները,

3) պահպանի համապատասխանության հայտարարագիրը և (կամ) համապատասխանության սերտիֆիկատը, տեխնիկական կանոնակարգերին համապատասխանությունը հավաստող այլ տեխնիկական փաստաթղթերը, արտադրանքի շուկայահանման ողջ ընթացքում, և այդ տեղեկատվությունը ներկայացնի՝ ըստ շուկայի վերահսկողության մարմինների պահանջի,

4) փոխհատուցի արտադրանքի և գործընթացի սպառողների վնասները, եթե ապացուցված է դրանց անհամապատասխանությունը՝ համապատասխանության հայտարարագրում և (կամ) համապատասխանության սերտիֆիկատում նշված տեխնիկական կանոնակարգերին:

Հոդված 27. Շուկայի վերահսկողություն

1. Շուկայի վերահսկողության նպատակը շրջանառության մեջ գտնվող արտադրանքի և գործընթացների համապատասխանության հսկողությունն է տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին, որոնք ապահովում են մարդու կյանքի և առողջության, կենդանիների, բույսերի անվտանգությունը, շրջակա միջավայրի և բնական ռեսուրսների պաշտպանությունը, ոչ առողջ պրակտիկայի կանխումը, ձեռներեցությամբ զբաղվող սուբյեկտներին աջակցությունը՝ առողջ մրցակցության ապահովման նպատակով:

2. Շուկայի վերահսկողությունն իրականացվում է պետական կառավարման մարմինների կողմից՝ համաձայն Հայաստանի Հանրապետության գործող օրենսդրության:

ԳԼՈՒԽ 4

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆԸ ՍՈՒՅՆ ՕՐԵՆՔԻ ԽԱԽՏՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

Հոդված 28. Պատասխանատվությունը սույն օրենքի խախտման համար

Սույն օրենքի դրույթները խախտող անձինք կրում են պատասխանատվություն՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

ԳԼՈՒԽ 5

ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳԵՐԻ ԵՎ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՏՄԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ՖԻՆԱՆՍԱՎՈՐՈՒՄԸ

Հոդված 29. Ֆինանսավորումը

1. Պարտադիր պետական ֆինանսավորման ենթակա են տեխնիկական կանոնակարգերի, այդ թվում՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով վավերացված միջազգային համաձայնագրերով նախատեսված տարածաշրջանային և միջպետական տեխնիկական կանոնակարգերի և դրանց պահանջների կատարումն ապահովող ստանդարտների մշակումը կամ մասնակցությունը դրանց մշակմանը, ինչպես նաև նշված փաստաթղթերի նախագծերի փորձաքննությունը:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված աշխատանքների ֆինանսավորումն իրականացվում է պետական բյուջեից և օրենքով չարգելված այլ ֆինանսավորման աղբյուրներից:

ԳԼՈՒԽ 6

ԱՆՑՈՒՄԱՅԻՆ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 30. Անցումային դրույթներ

Սույն օրենքի ուժի մեջ մտնելուց հետո 6 ամսվա ընթացքում համակարգող մարմինը պետք է ապահովի տվյալ ոլորտի համապատասխանության գնահատման մարմինների նշանակումը:

ԳԼՈՒԽ 7
ԵԶՐԱՓՈՒԿԻՉ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 31. Եզրափակիչ դրույթներ

1. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական տեղեկագրում հրապարակման հաջորդող օրվանից:

2. Սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելու պահից ուժը կորցրած ճանաչել 2004թվականի հունիսի 19-ի “Համապատասխանության գնահատման մասին” ՀՕ-82-Ն օրենքը:

Հայաստանի Հանրապետության

Նախագահ

Ս.Սարգսյան

2011թ.

Երևան

ՀՕ-Ն